

Şafak Karanlıktan Doğar

– ErtğrulErdoğan · 08 Nisan 2015

Kuzguniliğın ÷lkemizi sardığı, gözlerimizin çubuk ve koni hücrelerini esir aldığı, yüreklerimizin vurulduğu günlerde karanlıkta yürüyoruz... Hem de kusurlarımızı görmeden, hep bir bahane üreterek, sorunu irdelemeden ve sonucu bulamamanın çaresizliğiyle...

Bazıları yürüdüğu yolun kendince aydınlık olduğunu zanneder. Oysaki adımları karanlık içinde nereye gittiğini bilmeyen şaşkın ördekler gibi oradan oraya savrulurlar. Çuvaldızı bilmediklerinden iğnenin de ne olduğunu bilmez onlar. Onlar ki, Mevlana'nın yüz yıllar önce söylediği, "Öyle adamlar gördüm üstünde elbisesi yok, öyle elbiseler gördüm içinde adam yok" sözlerini de bilmezler, Hem bilseler de ne demek istediğini hayatlarında uygulayabilirler mi? Kocaman heyhat!

Adam demiştik, yalnız adam mı? "Adam gibi adam" Çevrenize bir bakın, görebiliyor musunuz? Yoksa gittikçe azalıyor mu? Yaşını başını almış ama ona da 'adam' diyoruz... Acaba "Adam" unvanını hak ediyor mu? Yine kocaman heyhat! Adam dedikte, "Okumuşsun ama adam olamamışsın!" diyen babanın hikâyesini birçoğumuz bilir ama bilmeyenlere bir kez daha anımsatırken, bu kısdan hisseyle dolu hikâyenin de kime gideceğini sanırım tahmin etmişsinizdir:

"Çok eskiden bir adamın yaramaz oğlu varmış. Adam, her yaramazlığında, "Oğlum sen adam olamazsın!" dermiş. Bu sözler oğlunun çok zoruna gidiyormuş. Yine bir tartışma sonrası alıp başını İstanbul'a gitmiş. Orada çalışmış, okumuş, imtihanlara girip sonunda kendi şehrine Vali olmuş ve makamına oturur oturmaz da ilk emrini verir: "Gidin şu köydeki adamı alıp yanıma getirin" der. Görevliler, valinin istediği adamı apar topar valinin karşısına dikerler. Koltuğuna gerilerek elinde sigarasıyla sorar:

"Ben kimim? Beni tanır mısınız? Yaşlı adam:

"Siz Vali efendimizsiniz" demiş. Vali,

"Ben senin oğlumum! Hani bak iki sözün birinde bana 'adam olamazdın' derdin. Bak işte adam oldum. Hatta vali bile oldum." Demiş.

Adam durumu çakar ve oğluna:

"Ben sana vali olamazsın değil, adam olamazsın demiştim. Yaşlı insanları ayağına çağırarak ve onların yanında saygısızca sigara içmek, insanları küçük görmekle adam olamayacağını gösterdin..."

Mesleğinin baharında TÜBİKAT ödüllü 42 yaşındaki Matematik öğretmenimiz Halil Serkan Öz, Yalova'da görev yaptığı okulunda ders verirken sınıfına teftişe giren valinin, "Bu saç, sakal ne! Sen ne biçim öğretmensin? Öğrencilerine böyle mi örnek oluyorsun? Çık dışarı o sakalını kes. İnsanlar dışarıda görseler dilenci zannedip para verirler!" diye hakarete bulunarak sınıftan kovmasına içerleyip daha sonra valiyi bu hareketinden dolayı protesto etmek için katıldığı yürüyüşte kalp krizi sonucu hayatını kaybediyor. Oğluna yıllarını, emeğini veren ve ÷lkeye matematikte bir dahi sunan baba ise, gözyaşları içinde; "Söyleyin Yalova Valisi'ne, anarşist oğlum öldü! Rahat etsin" siteminde bulunuyor. Şu Yalova İl olduğunda "Kim takar Yalova Kaymakamını..." sözü yüzünden kaymakamlar tam rahatlayacağı sırada, şimdide valisiyle gündeme geldi...

Bu yazım sanırım anekdotlarla anlam kazanacak:

Atatürk'ün yolu bir gün köy okuluna düşer. Tek sınıflı okulda genç bir öğretmen ders vermektedir. Atatürk sınıfa girince, öğretmen hemen kürsüsünü terk eder. Atatürk: "Hayır yerinize oturunuz ve dersinize devam ediniz" der. Eğer izin verirsiniz biz de sizden faydalanmak isteriz. Sınıfa girdiği zaman Cumhurbaşkanı bile öğretmenden sonra gelir." Der.

"Kızım sana söylüyorum, gelinim sen işit!"

Yalnız bu öğretmenimiz mi? Kim bilir şu anda kendini bilmez yöneticilerin davranışları yüzünden kaç çalışanın ruhsal dengeleri bozulmakta. Kendi hayatlarını bırakın, yakınlarının bile hayatları altüst olmakta. Bu bezdirme yalnızca çalışan ve yakınlarına mı yansıyor zannediyorsunuz. Ülke ekonomisi de nasibini olumsuz yönde alıyor. Yöneticilerin bezdirmeleri sonucu, ruhsal yönden bozulan çalışanlar soluğu hastanelerin psikiyatri servislerinde alıyor. Raporlar, ilaçlar derken ülkenin sağlık giderleri de katlanırken, iş gücü kaybı da cabası oluyor.

Aslında birçok yöneticinin iyi bir rehabilitasyondan geçirilmesi; onlara çalışanlara nasıl eşit davranılacağı, insan kazanma yöntemleri, çalışandan nasıl verim alınır, sevgi, insanlık gibi daha birçok konuda seminer verilmesi elzemdir.

Çalışanların böyle bir durum karşısında susmaları mı gerekiyor? Olup biteni içine mi atmalı yoksa mücadelesini her platformda vermeli mi? Tabi ki haklı olduğu durum için mücadelesini sonuna kadar hem Sendikalarınca (Hakkını koruyan bir Sendika ise ne ala!) Mobbing Derneklerince, hem de hukuk karşısında vermelidir. Biraz zaman alacaktır ancak haklı ise davasını mutlaka kazanacaktır. Zaten Anayasa'mızda bezdirici yani Mobbing konusunda belirgin bir madde bulunmasa da 5'nci madde de, devletin kişinin temel ve adalet ilkesiyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmak, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları sağlamak görevlerinin olduğunu belirtmiştir. Ayrıca, TCK'nun 96. Maddesinde de, "Eziyet" bölümü yine mobbing'in konusudur.

Ben çalışma dönemimde bu konuda hep şunu söyledim: "Bir yönetici, çalışanını severek işe getiremiyorsa, o iyi bir yönetici değildir"

Karanlık demiştik... Tarihte nice kitaplar ve kütüphaneler yakıldı. Şu çağda bile hala tarihin o değerli heykelleri ve kütüphaneleri yıkılıp, yakılabiliyor. Hep cahil insanlar topluluğu yaratmaktan, onları kendimize biat ve el avuç açtırmaktan zevk aldık. İnsanlara en güzel elbise olan özgürlük ve demokrasiyi çok gördük. Yasaklarla ideolojimizi pekiştirmeye çalıştık. Kimi zaman internete kimi zamanda gazete yönetimlerine baskı kurduk. İnsanların haber alma özgürlüklerini çaldık. Evet, medyaya baktığımızda hepsi dağınık... Kimisi iktidardan yana kimisi de onlara muhalif... Ekranlarda ve sayfalarda bir kirliliktir gidiyor. Kapalı kapılar ardında tezgâhlanan kirli oyunlar gazetelerin manşetlerinde servis edilerek insanlar kandırılıyor.

Ünlü düşünür ve politikacı Dante "Her karanlığın içinde bir aydınlık, her aydınlığın içinde bir karanlık vardır. Her karanlık döneme son verecek bir aydınlık o karanlığın içinde zamanı geldiğinde ortaya çıkmayı bekler." Derken,

Seçime girdiğimiz şu günlerde kim bilir daha neler neler göreceğiz!

Ama şafak her zaman karanlıktan doğarmış!

Ertuğrul Erdoğan
Nisan 2015 Bursa
www.erdoganlaedebiyat.com